

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **Ing. A.. M.**, *zastúpeného advokátom JUDr. J. V.*, proti žalovanému: **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne sp. č. 00044 zo dňa 31. júla 2007 a rozhodnutia vedúceho služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne sp. č. 00044/2007 zo dňa 11. septembra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/19/2007-121 zo dňa 25. novembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/19/2007-121 zo dňa 25. novembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č.k. 20S/19/2007-121 zo dňa 25. novembra 2009 Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne sp. č. 00044 zo dňa 31.júla 2007 a rozhodnutia vedúceho služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne sp. č. 00044/2007 zo dňa 11.sepetmbra 2007, zrušenia a vrátenia žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím sp. č. 00044/2007 zo dňa 11. septembra 2007 ako odvolací orgán rozhodol v zmysle ustanovenia § 138 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.312/2001 Z.z.“) tak, že rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, služobného úradu sp. č. 00044 zo dňa 31.júla 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Krajský súd v Žiline na nariadenom pojednávaní podľa § 250g ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku preskúmal rozhodnutie žalovaného podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku ako aj postup správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutých rozhodnutí a dospel k názoru, že rozhodnutia a postup správneho orgánu v medziach žaloby žalobcu sú v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že na nariadenom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa so žalobou žalobcu zo dňa 9. novembra 2007, rozhodnutiami žalovaného napadnutými podanou žalobou, rozhodnutie sp. č. 00044 z 31.júla 2007, sp. č. 00044/2007 zo dňa 11. septembra 2007, odvolaním žalobcu, oznámením zloženia poradnej odvolacej komisie, vyjadrením žalovaného z 7.decembra 2007, v celom rozsahu dôkazmi, ktoré tvoria súčasť pripojeného spisu správneho orgánu, rozhodnutím č. 1/2007 evidenčné č. S/2007/038718, organizačnou štruktúrou žalovaného č.1.98, 99

pred 30. júlom 2007 a od 31. júla 2007, príkazom generálneho riaditeľa č. 3-12/2007, stanoviskom žalobcu z 24. novembra 2007, a z neho len dôvodmi, ktoré mohli tvoriť relevantný podklad ku konaniu krajského súdu, záznamom o odovzdaní a prevzatí funkcie.

Primárne krajský súd uviedol, že bola splnená podmienka k preskúmvaniu rozhodnutí žalovaného, a to včasnosť podania žaloby žalobcu zo dňa 9. novembra 2007, na Krajský súd v Žiline doručená dňa 9. novembra 2007. K doručeniu rozhodnutia o odvolaní žalobcu, a to rozhodnutia sp. č. 00044/2007 evidenčné číslo S/2007/047645 zo dňa 11. septembra 2007 v zmysle doručenky obsiahnutej v spise správneho orgánu došlo dňa 12. decembra 2007 žalobcovi. Z uvedeného je zrejmé, že žaloba žalobcu zo dňa 9. novembra 2007, doručená Krajskému súdu v Žiline dňa 9. novembra 2007, bola podaná v zákonnej lehote s odkazom na ustanovenie § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

K rozsahu preskúmvania rozhodnutí žalovaného krajský súd zdôrazňuje, že bolo nevyhnutné aplikovať koncentračnú zásadu vo vzťahu k dôvodom žaloby žalobcu uvedeným v žalobe z 9. novembra 2007. V rozsahu dôvodov uvedených v žalobe žalobcu zo dňa 9. novembra 2007 došlo k preskúmvaniu rozhodnutí žalovaného, čo bolo v súlade aj s ustanovením § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť, v spojení s ustanovením § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, § 250h ods. 1, § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v súhrne ktorých zákonných ustanovení vyplýva, že sa preskúmvava postup správneho orgánu a rozhodnutia v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, t. j. len v medziach žaloby podanej v zákonnej lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pričom k rozšíreniu žaloby môže dôjsť len v lehote podľa § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd preto pri preskúvaní napadnutých rozhodnutí žalovaného a postupu, ktorý týmto rozhodnutiam predchádzal, nemohol vziať do úvahy, a ani nezobral, rozširujúce dôvody žalobcu, ktoré boli obsiahnuté v jeho podaní z 24.novembra 2009, keďže k ich uvedeniu došlo až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov vyjadrenej v ustanovení § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a z nich neakceptoval tie, ktoré nemali charakter dôvodov podľa ustanovenia § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

K prehľadnosti záverov rozhodnutia krajského súdu sa pri preskúvaní napadnutých rozhodnutí žalovaného uvádza k jednotlivým dôvodom žaloby žalobcu z 9.novembra 2007 označovanie dôvodov prieskumu číselným údajom, ktorý korešponduje so žalobou žalobcu z 9.novembra 2007, aby bola daná jasnosť, zrozumiteľnosť súdneho rozhodnutia.

K 1./ dôvodu žaloby žalobcu z 9.novembra 2007 sa uvádza, že pokiaľ žalovaný v rozhodnutí sp. č. 00044/2007 z 11.septembra 2007 uviedol namiesto správnej adresy Ul. B., Ul. B., tak táto nesprávnosť je bez vplyvu na zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že nepresnosť v uvedení čísla adresy by mala za následok nedostatočnú identifikáciu žalobcu v rozhodnutí žalovaného. Poukazuje sa na sumár ďalších údajov vzťahujúcich sa k žalobcovi v rozhodnutí žalovaného, a to uvedenie mena, priezviska, dátumu narodenia, názov ulice, mesta, ktoré v súhrne nepochybne identifikujú žalobcu v predmetnom rozhodnutí. Takisto na zákonnosť rozhodnutia žalovaného bolo bez vplyvu uvedenie "o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom", pretože žalovaný skutočne rozhodoval o odvolaní žalobcu, ktoré bolo podané proti rozhodnutiu označenom ako rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom sp. č. rozhodnutia 00044 z 31.júla 2007. Obsahom rozhodnutia z 31.júla 2007 bolo skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca, avšak pokiaľ v rozhodnutí žalovaného je uvádzaný údaj identifikujúci rozhodnutie v označení "o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom", nedotýka sa to zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Rovnaký záver má krajský súd aj v prípade, ak sa v rozhodnutí žalovaného uvádza v úvodnej časti

odvolanie žalobcu, ktoré bolo doručené dňa 13.augusta 2007. Z pripojeného spisu správneho orgánu na č.l. 84 spisu bolo preukázané, že odvolanie žalobcu bolo žalovanému doručené 13.augusta 2007 a tento údaj bol postačujúci. Pokiaľ v úvodnej časti rozhodnutia žalovaného nebolo uvedené, z akého dátumu je odvolanie žalobcu, táto skutočnosť tak isto bola bez vplyvu k zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Nebolo dôvodné ani poukazovanie, že v úvodnej časti rozhodnutia žalovaného z 11.septembra 2007 a v jeho závere nie je totožné označenie orgánu, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcu, keď v záhlaví je uvedený vedúci služobného úradu PaedDr. J. B. a v závere rozhodnutia je J. B. označený ako riaditeľ a vedúci služobného úradu, pretože pokiaľ je v rozhodnutí žalovaného uvedený vedúci služobného úradu a navyše v závere je popri vedúcom služobného úradu uvedené aj riaditeľ, tak bolo nepochybne zřejmé a v súlade aj so zákonom, a to ustanovením § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z., že odvolacím orgánom bol vedúci úradu a vedúcim služobného úradu bol J. B., ktorý v rozhodnutí tak v úvodnej časti, ako aj v závere, bol označený ako vedúci úradu. Ak sa v závere rozhodnutia navyše uvádza riaditeľ, predsa mimo akúkoľvek pochybnosť bolo zřejmé, že v súlade s rozhodným zákonným ustanovením § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. rozhodoval a odvolacím orgánom bol vedúci úradu.

K dôvodu žaloby pod bodom 1./ z 9.novembra 2007 a k zhodnoteniam uvedeným krajským súdom vyššie sa súčasne poukazuje na ustanovenie § 250i ods. 3 O.s.p., podľa ktorého pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Ak aj došlo k určitým formálnym nedostatkom v časti uvedenia nesprávneho čísla adresy, navyše k uvedenému údaju "riaditeľ", tak rozhodne išlo len o nedostatky nie vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného.

K bodu 2/žaloby žalobcu z 9.novembra 2007 krajský súd poukazuje na ustanovenie § 139 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z. z., podľa ktorého, ak má odvolávajúci pochybnosti o nezaujatosti niektorého člena poradnej odvolacej komisie, oznámi to bez meškania vedúcemu úradu. Vedúci úradu rozhodne, či bude člen

poradnej odvolacej komisie odvolaný. Podľa obsahu pripojeného správneho spisu mal krajský súd zistené, že žalobcovi (č.l. 86 pripojeného spisu správneho orgánu) bolo oznámené pod sp. č. S2007/00044 z 23.augusta 2007 zloženie poradnej odvolacej komisie, kde bol uvedený ako predseda Ing. V. Š.. Je pravdou, že správne priezvisko predsedu poradnej odvolacej komisie bolo Š., avšak mimo akúkoľvek pochybnosť bolo zrejmé a muselo byť zrejmé žalobcovi, že ide o Ing. V. Š., pričom došlo len k písárskej chybe, ktorá sa nedotkla ďalšieho postupu poradnej odvolacej komisie v zložení oznámenom žalobcovi v liste z 23.augusta 2007. Pokiaľ aj nebolo pri oznámení zloženia poradnej odvolacej komisie uvedené, že je možné ju namietat', alebo niektorého z jej členov, tak tento nedostatok sa nepremietol do zásahu práv a oprávnených záujmov žalobcu, lebo dodatočne žalobca nevzniesol a ani nepreukázal zaujatosť niektorého z členov poradnej odvolacej komisie. Opätovne krajský súd nezistil dôvodnosť tejto námietky žalobcu a na ňu neprihliadol s odkazom na ustanovenia § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. V konečnom dôsledku žalobcovi nič nebránilo, pokiaľ by tu existovali námietky, aby tieto vzniesol.

K bodu 3/ žaloby žalobcu z 9.novembra 2007 sa poukazuje na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, a to rozsudok č. k. 20S10/2007-40 zo dňa 13.marca 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.apríla 2008. Z tohto rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vyplynul nepochybný záver, že štátnozamestnanecký pomer Ing. P. F., skončil dňom 10.januára 2007, kedy bol Ing. P. F. odvolaný z funkcie na základe uznesenia Vlády SR č. 28, pretože z titulu zákonnej kumulácie zaradenia Ing. P. F., toto odvolanie konzumovalo v sebe aj skončenie štátnozamestnaneckého pomeru Ing. P. F.. Pokiaľ k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru Ing. P. F. podľa predmetného rozhodnutia krajského súdu došlo dňom 10.januára2007, tak potom rozhodnutie sp. č. 00044 z 31. júla 2007 vydala oprávnená osoba, keďže k dátumu 31.júlu 2007 PaedDr. J. B. bol vedúcim úradu. Vzhľadom k právoplatnému skončeniu konania pred krajským súdom rozsudkom č.k. 20S10/2007-40 zo dňa 13.mrca 2008, a to dňa 23.apríla 2008 došlo k späťvzatiu návrhu žalobcu na prerušenie tohto súdneho konania s odkazom k ustanoveniu § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. O tomto späťvzatí bolo rozhodnuté procesným uznesením vyhláseným na nariadenom

pojednávani, s ktorým späťvzatím súhlasil aj žalovaný. Uznesením bolo konanie o návrhu žalobcu na prerušenie predmetného súdneho konania zastavené. S odkazom k obsahu prednesov právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, podľa ktorého nežiadali doručiť toto procesné rozhodnutie, a že nebudú podávať odvolanie, čím sa tohto odvolania vzdávajú, nedošlo k písomnému vyhotoveniu tohto uznesenia za aplikácie ustanovenia § 168 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku. K ďalšej námietke uvedenej v bode 3/ žaloby, že J. B. nie je štátnym zamestnancom sa uvádza, že toto tvrdenie, resp. túto informáciu žalobca nepreukázal. Naopak aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 7.decembra 2007 čl. 29- 32 spisu bolo zrejmé, že PaedDr. J. B. ako riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, ktorého vymenúva a odvoláva Vláda SR na návrh ministra práce sociálnych vecí a rodiny SR, je predstaveným v politickej funkcii, ktorý vykonáva štátnu službu s odkazom k ustanoveniu § 5 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. v spojení s ustanovením § 5 ods. 4 citovaného zákona ako aj s ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 664/2006 Z. z., ako aj s ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z..

K bodu 4/ žaloby žalobcu z 9.novembra 2007 sa odkazuje na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Žalobca v tomto bode žaloby uvádza, že odvolacím orgánom má byť vedúci služobného úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a nie vedúci Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne. Krajský súd sa ani v tomto dôvode žaloby nestotožnil so žalobcom, pretože žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom č. 312/2001 Z. z. a jeho ustanoveniami, a to § 126 označenom ako príslušnosť na konanie v prvom stupni orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v spojení s ustanovením § 138 ods. 1, v zmysle ktorého odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Vzhľadom

k vyššie uvedenému bolo nepochybné, že vedúcim úradu bol PaedDr. J. B., a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami bolo konané vedúcim tohto služobného úradu, a to Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu a opäť v súlade s predmetnými zákonnými ustanoveniami rozhodoval PaedDr. J. B. ako vedúci služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu spisové č. 00044 z 31.júla 2007. Vedúci služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne PaedDr. J. B. konal a rozhodoval na základe a v medziach zákona, a to konkrétne ustanovenia § 126, § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z.. Ak podľa ustanovenia § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. odvolacím orgánom je vedúci úradu a ním bol PaedDr. J. B. ako vedúci služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, tak o odvolaní žalobcu bolo rozhodnuté. Nestotožnil sa preto krajský súd s dôvodom žaloby žalobcu, že o jeho odvolaní do tohto času nebolo rozhodnuté.

K bodu 5/ žaloby z 9.novembra 2007 krajský súd uvádza, že rovnako nebol relevantný, a to z dôvodov, ktoré sú uvedené už k bodu 4/ žaloby žalobcu. Ak v prvostupňovom správnom konaní a aj v odvolacom konaní rozhodoval vedúci služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne PaedDr. J. B., tak tento postup bol v súlade s ustanovením § 126, § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z.. V podrobnostiach k tomuto bodu 5/ žaloby sa poukazuje na závery krajského súdu uvedené k bodu 4/ žaloby, pričom zhodnotenia uvedené krajským súdom k tomuto bodu 4/ žaloby, sa vzťahujú aj k bodu 5/ podanej žaloby. Nebolo možné hovoriť o situácii vylúčenia vedúceho úradu PaedDr. J. B. v konaní o odvolaní žalobcu, pretože osobitný právny predpis, a to zákon č. 312/2001 Z.z. v konkrétnom ustanovení § 138 ods. 1 zmocňuje vedúceho úradu na postavenie odvolacieho orgánu. Pokiaľ takúto úpravu má osobitný právny predpis, a to zákon č. 312/2001 Z. z., tak podľa názoru krajského súdu nebolo namieste dovolávať sa použitia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. ako úpravy *lex generalis* pred úpravou *lex specialis* vyplývajúcou zo zákona č. 312/2001 Z. z., ktorá má prednosť. Dôkazy označené žalobcom v podaní z 24.novembra 2009 o doložení mesačných prehľadov o prijatých štátnych

zamestnancoch a o uvoľnených štátnych zamestnancoch a o voľných štátnozamestnaneckých miestach na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne neboli vykonané vzhľadom k tomu, že sa nevzťahovali k dôvodom žaloby z 9.novembra 2007, ale na doplnené dôvody obsiahnuté v podaní z 24.novembra 2009 po zákonom stanovenej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a preto nebolo možné zo strany krajského súdu na ne prihliadať. K dôvodu žaloby pod bodom 5/ sa poukazuje aj na ustanovenie § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z., podľa ktorého na konanie podľa ods. 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Na zdôraznenie krajský súd uvádza, že práve zákon č. 312/2001 Z.z. v ustanoveniach § 126, § 138 ods. 1 ustanovuje inak, a to podľa § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z., že odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Z uvedeného dôvodu žaloby pod bodom 5/ nebol dôvodom, pre ktorý by bola zistená nezákonnosť rozhodnutia žalovaného.

K bodu 6/ žaloby z 9.novembra 2007 sa krajským súdom poukazuje na rozhodnutie žalovaného z 11.septembra 2007 sp. č. 00044/2007, ktorým vedúci služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne rozhodol o podanom odvolaní žalobcu doručenom žalovanému dňa 13.augusta 2007, podanom proti rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, služobný úrad, sp. č. 00044 z 31.júla 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom podľa ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) a § 126 písm. b) Zákona o štátnej službe. Predmetným rozhodnutím odvolací orgán rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, služobného úradu, sp. č. 00044 zo dňa 31.júla 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. V odôvodnení poukázal na napádané rozhodnutie odvolaním žalobcu, z ktorého vyplynulo, že z titulu organizačných zmien podľa rozhodnutia č. 1/2007 a príkazu generálneho riaditeľa č. 3-12/2007 o znížení limitu počtu zamestnancov v roku 2007 o 23 miest a v súlade so schváleným rozpisom štátnozamestnaneckých miest platným od 30.júla 2007 bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto žalobcu s platnosťou od 30.júla 2007 a keďže služobný úrad nemal voľné iné

štátnozamestnanecké miesto, bol v zmysle § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 312/2001 Z.z. skončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu dňom 31.júla 2007. Ďalej žalovaný v rozhodnutí poukázal na odvolanie žalobcu, v ktorom žalobca poukazuje, že bolo konané vedúcim úradu PaedDr. J. B., ktorý však nebol osobou oprávnenou, keďže právny predchodca Ing. P. F. nebol právoplatne odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu, čím je rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu podpísané neoprávnenou osobou. K týmto tvrdeniam žalovaný v rozhodnutí poukázal na to, že PaedDr. J. B. bol uznesením Vlády SR č. 28 vymenovaný dňom 11.januára 2007 do funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, a preto podľa § 10 ods. 6, v spojení s § 126 písm. c) zákona č. 312/2001 Z. z. ako vedúci služobného úradu bol príslušný na konanie a rozhodovanie v prvom stupni. V rozhodnutí žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že Ing. P. F. bol na zasadnutí vlády SR dňom 10.januára 2007 právoplatne odvolaný z funkcie riaditeľa a súčasne aj z funkcie vedúceho služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne. Súčasne žalovaný skonštatoval, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je podpísané oprávnenou osobou, preskúmal toto rozhodnutie v celom rozsahu, ako aj vzťahujúci sa spisový materiál a uzavrel, že rozhodnutie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, bol správne zistený skutkový stav a právne predpisy boli správne aplikované.

Vzhľadom k týmto obsahovým náležitostiam rozhodnutia žalovaného sp. č. 00044/2007 z 11.septembra 2007, k rozsahu odôvodnenia krajský súd konštatuje, že odvolací orgán v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. preskúmal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu pod sp. č. 00044 z 31.júla 2007 v celom rozsahu a pri zhodnotení jeho správnosti a zákonnosti došlo k jeho potvrdeniu a k zamietnutiu odvolania žalobcu s odkazom k ustanoveniu § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. jeho druhej časti .... "inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí." Súčasne rozhodnutie žalovaného má náležitosti vyžadované ustanovením § 47 zákona č. 71/1967 Zb., výrok, odôvodnenie a poučenie o možnosti preskúmania súdom. Žalovaný sa súčasne zaoberal aj odvolacím dôvodom žalobcu, tento vyhodnotil s prijatím záveru, že PaedDr. B. bol osobou oprávnenou vo veci konania skončenia

štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. Odvolací orgán sa v rozhodnutí stručným a jasným spôsobom vysporiadal so skutkovým stavom, ktorý predchádzal skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu prijatých organizačných zmien Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, následkom ktorých bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto žalobcu bez možnosti zaradenia ho na iné štátnozamestnanecké miesto. Rozhodnutie tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj odvolacieho orgánu sú dostatočne odôvodnené, pretože z nich je skutkovo vymedzený dôvod, pre ktorý došlo k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, a to z titulu organizačných zmien u žalovaného na základe rozhodnutia č. 1/2007 o organizačnej zmene, v spojení s príkazom generálneho riaditeľa č. 3-12/2007 a doloženej organizačnej zmeny, organizačnej štruktúry, podľa ktorých bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto žalobcu, a to odbor štátnej služby 2.23, ochrana utajovaných skutočností (č.l. 96 až 104 spisu), referát krízového manažmentu. Z rozhodnutia prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu vyplynulo, že nebolo voľné iné štátnozamestnanecké miesto a z toho dôvodu ani žalovaný nemal akú ponuku predložiť žalobcovi, a to zákonite viedlo k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru. Krajský súd uvádza, že stručnosť zdôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a odvolacieho orgánu nespôsobilá, že by rozhodnutia nemali náležitosti, ktoré sú vyžadované podľa ustanovenia § 47 zákona č. 71/1967 Zb. Rozhodnutia majú náležitosti odôvodnenia vyplývajúce z ustanovenia § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.

K bodu 7/ žaloby z 9.novembra 2007 sa poukazuje na obsah pripojeného spisu správneho orgánu prvostupňového ako aj odvolacieho, ktorý spĺňa obsahovo všetky doklady potrebné a vzťahujúce sa ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, vyplývajúce zo samotného zákona č. 312/2001 Z. z. a tým krajský súd uvádza, že je úplnosť spisu správneho orgánu. Jeho súčasťou, okrem iného, je žiadosť o prerokovanie skončenia štátnozamestnaneckého pomeru adresovaná ZO SLOVES pri Úrade práce, Sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne zo dňa 24.júla 2007 (čl. 73 správneho spisu), vyjadrenie odborového orgánu z 25.júla 2007, ktorý žiadosť prerokoval a zobral na vedomie (č.l.74 pripojeného správneho spisu), ktorý postup

bol v súlade s ustanovením § 118 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z., upovedomenie o začatí konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru z 31.júla 2007 doručenom žalobcovi dňa 31.júla2007 (č.l. 75 pripojeného správneho spisu), oznámenie z 23.augusta 2007 o zložení poradnej odvolacej komisie, zápisnica zo zasadnutia poradnej odvolacej komisie. Pokiaľ podľa názoru krajského súdu bol kompletný spis správneho orgánu, tak potom nebol dôvod k zrušeniu rozhodnutí tak, ako sa domáhal žalobca cez ust. § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

K dôvodu žaloby žalobcu z 9.novembra 2007, ktorý nebol číselne označený a je uvedený na str.2 žaloby v tvrdení, že žalobca nemal možnosť sa vyjadriť vo veci upovedomenia o začatí konania týkajúceho sa skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, krajský súd poukazuje na ustanovenie § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého .... "správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie." Na základe tohto ustanovenia je zrejmé, že sa neuvádza zákonom žiadna lehota, ale vyžaduje sa poskytnúť možnosť účastníkovi konania, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť. Krajský súd uvádza, že hoci bol tu časový horizont od doručenia upovedomenia o začatí konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcovi dňa 31.júla 2007 o 8.00 hod. do 10.00 hod. dňa 31.júla 2007, kedy došlo k vydaniu rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru sp. č. 00044 z 31.júla 2007, tak týmto časovým úsekom nepochybne bola žalobcovi daná reálna možnosť vyjadrenia sa, zaujatia stanoviska a prípadného podania návrhu. Naopak, nebolo preukázané, že by žalobca nemal danú takúto možnosť po doručení upovedomenia o začatí konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Ak zákon neukladá lehotu, tak je potrebné ustáliť podľa stavu konkrétnej veci, či zákonná možnosť bola daná a v danom prípade žalobcovi možnosť vyjadrenia bola poskytnutá.

S odkazom k ustanoveniu § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku krajský súd vo vzťahu k stanovisku žalobcu z 24.novembra 2009 poukazuje, že pri uvedení ustanovenia § 126 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. v obidvoch rozhodnutiach

správnych orgánov nešlo o právnu situáciu rozhodnutí vydaných na základe neúčinného právneho predpisu, keďže rozhodnutia boli vydané na základe účinného právneho predpisu, a to zákona č. 312/2001 Z. z., ktorého rozhodným ustanovením bolo platné a účinné ustanovenie § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 312/2001 Z. z., podľa ktorého boli napadnuté rozhodnutia vydané. Ak určujúcim ustanovením rozhodnutí napadnutých žalobou bolo ustanovenie § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 312/2001 Z. z., ako účinné platné právne ustanovenie, boli rozhodnutia vydané na základe účinného právneho predpisu a skutočnosť, že uvádzané ustanovenie § 126 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. bolo zrušené odo dňa 1. júna 2006, nespôsobilo záver nezákonnosti rozhodnutí správneho orgánu. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keďže takýto nedostatok nemal vplyv na zákonnosť napádaných rozhodnutí, navyše, keď uvádzané ustanovenie § 126 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. v znení platnom do 30. mája 2006 sa dotýkalo len označenia orgánu, ktorý koná vo veci vzniku, zmeny, a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Rozhodné a podstatné bolo, že napadnuté rozhodnutia vychádzajú z platného a účinného ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 312/2001 Z. z. k dátumu týchto rozhodnutí, podľa ktorého ustanovenia a zisteného skutkového stavu po preskúmaní rozhodnutí napádaných žalobou, bol v súlade s takto uvedeným zákonným ustanovením skončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu, z ktorého vyplýva alternatívne skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním, a to keď je zrušené štátnozamestnanecké miesto a nedôjde k súhlasu s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním. Na základe označených a vykonaných dôkazov pred krajským súdom bolo preukázané naplnenie alternatívnej situácie vyplývajúcej z ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 312/2001 Z. z. podľa rozhodnutia č. 1/2007 o organizačnej zmene, príkazu generálneho riaditeľa č. 3-12/2007, doloženej organizačnej schémy, pôvodnej s účinnosťou od 1. apríla 2007 (č.1.98) a platnej od 31. júla 2007 (č.1. 99), keď bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto žalobcu a služobný úrad nemal voľné štátnozamestnanecké miesto, resp., podľa označených dôkazov nebolo preukázané žalobcom, že by mal žalovaný voľné štátnozamestnanecké miesto.

Krajský súd uvádza, že k doplneným dôvodom žaloby žalobcom v stanovisku z 24.novembra 2009, ktoré nemali charakter dôvodov podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku neprihliadol, pretože žalobcom boli uvádzané až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov vyplývajúcej z ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navyiac len poukazuje krajský súd k doplneniu dôvodu až po zákonom stanovenej lehote, že dôkazy doložené žalovaným, z ktorých vychádzali rozhodnutia správnych orgánov, nepochybne preukázali zrušenie štátnozamestnaneckého miesta žalobcu, a to odboru štátnej služby 2.23 ochrana utajovaných skutočností organizačného útvaru - kancelária riaditeľa - vedúceho služobného úradu, referát krízového manažmentu, ochrany utajovaných skutočností, PO a BOZP. Ak aj došlo k prevzatiu agendy Ing. M. H., a tak v rámci vykonaných organizačných zmien tento postup bol nevyhnutný z titulu výkonu a kumulácie činností menovaným Ing. M. H. Krajský súd však zvyrazňuje, že v tejto časti nemohlo ísť o relevantný dôvod žaloby z titulu nedodržania zákonnej lehoty na jeho uvádzanie žalobcom.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods.1 písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline vo všetkých výrokových častiach a vec vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Vo svojom písomnom odvolaní zopakoval tvrdenia zo žaloby.

Uviedol, že

1. Výrok rozsudku, ktorým súd rozhodol, že „žalobu zamietá“ je neurčitý, pretože z neho nie je zrejmé, aký konkrétny žalobný návrh žalobcu bol týmto výrokom rozsudku zamietnutý. Výrok rozsudku má byť presný, určitý a konkrétny. Podľa platnej súdnej judikatúry pre určitosť výroku rozsudku nepostačuje uvedenie predmetu konania v záhlaví (úvodnej časti) rozsudku.
2. Odôvodnenie rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 157 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, pretože z odôvodnenia tohto rozsudku nie je možné zistiť,

ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, z ktorých dôkazov súd vychádzal pri svojom rozhodovaní, akými úvahami sa súd riadil pri hodnotení dôkazov, prečo súd nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako súd vec právne posúdil. Súd sa riadne nevysporiadal so žalobnými návrhmi žalobcu. Odôvodnenie rozsudku je preto nepreskúmateľné. Poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva napr. rozhodnutia vo veci Ruiz Torija c/a Španielske kráľovstvo a na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je potrebné považovať aj nedostatok riadneho odôvodnenia. Súd odňal žalobcovi právo konať pred súdom.

3. Podľa názoru žalobcu sú obidve rozhodnutia žalovaného zmätočné a nezákonné. Ustanovenie § 126 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. bolo od 1.júna 2006 zrušené zákonom č. 231/2006 Z.z., preto žalovaný ako i prvostupňový správny orgán nemohli podľa uvedeného ustanovenia rozhodovať. Žalovaný i prvostupňový správny orgán rozhodovali podľa zrušeného zákonného ustanovenia dňa 31.júla 2007 a opätovne dňa 11.septembra 2007. Nie je podstatné, že žalobca tento žalobný dôvod uviedol až vo svojom písomnom vyhotovení na vyjadrenie žalovaného.
4. Podľa názoru žalobcu lehota v čase od 8.00 hod. do 10.00 hod., ktorú žalovaný poskytol na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia žalobcovi podľa § 33 ods.2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení je neprimerane krátkou lehotou zo strany žalovaného, keďže žalovaný si bol vedomý, že § 33 ods.2 zákona č. 71/1967 Zb. nestanovuje žiadnu konkrétnu lehotu. Súd akceptoval takýto nezákonný postup žalovaného, hoci je nesporné, že lehota dvoch hodín na vyjadrenie sa k upovedomeniu o začatí konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vzhľadom na časový stres, závažnosť veci nemožnosť v takejto krátkej dobe poradiť sa s advokátom alebo s inou osobou je neprimerane krátkou lehotou.

5. Taktiež z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, na základe akých zákonných ustanovení dospel súd k názoru o nesprávnosti právneho názoru žalobcu, že odvolacím orgánom mal byť vedúci služobného úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave. Súd to tvrdil bez uvedenia akýchkoľvek konkrétnych zákonných ustanovení. Poukázal na to, že na konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak ako i na ustanovenie § 58 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení, podľa ktorého ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Zo znenia §§ 137 – 138 zákona č. 312/2001 Z.z. vyplýva, že zákonodarca rozlišuje medzi odvolacím orgánom a príslušným orgánom (t.j. prvostupňovým), čo znamená, že nejde o ten istý orgán ale o rozdielne orgány. Odlišnosť týchto orgánov potvrdzuje i § 137 ods.7 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe upravujúci tzv. autoremedúru. V prípade, ak by príslušným orgánom (t.j. prvostupňovým) a aj odvolacím bol ten istý správny orgán nemalo by upravenie tzv. autoremedúry žiadny právny význam. Vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru by vždy konal ten istý orgán t.j. žalovaný. Rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru nebolo doposiaľ predložené na odvolanie a o odvolaní žalobcu do dnešného dňa nerozhodol príslušný odvolací správny orgán. Jedná sa o hrubé porušenie zásady dvojinstančnosti správneho konania. Navyiac za žalovaného v prvostupňovom správnom konaní a aj v odvolacom správnom konaní vždy konala a rozhodovala tá istá osoba t.j. PeaDr. J. B., čo je hrubé porušenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.
6. Taktiež sa súd pri svojom rozhodovaní nezaoberal skutočnosťou, ako je možné, že žalovaný už dňa 24.júla 2007, t.j. už 6 dní pred dňom 30.júla 2007, kedy bolo zrušené miesto žalobcu na základe príkazu generálneho riaditeľa č. 3-12/2007 zo dňa 25.júna 2007 a rozhodnutia č. 1/2007 zo dňa 30.júla 2007 vedel o tom, že žalobcovu štátnozamestnanecké miesto bude zrušené dňa 30.júla 2007.

7. Takisto nie je správny právny názor súdu, že v oznámení žalovaného zo dňa 23.augusta 2007 o zložení členov poradnej odvolacej komisie bola chyba v písaní týkajúca sa priezviska Ing. V. Š.. Žalobca nemal možnosť získať vedomosť, že ide o chybu v písaní, a že Ing. V. Š. je totožný s Ing. V. Š.. V danom prípade by žalobca vzniesol námietku zaujatosti.
8. Súd vo veci rozhodol bez dostatočného zistenia skutkového stavu, pretože rozhodol bez toho, aby vykonal žalobcom navrhnuté dôkazy:
  - a/súd vo veci nevy počul PeaDr. J. B., riaditeľa ako účastníka konania, hoci bol prítomný na pojednávaní konanom dňa 25.novembra 2009
  - b/súd si od Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave nevyžiadal mesačné prehľady o prijatých štátnych zamestnancoch, o uvoľnených štátnych zamestnancoch a o voľných štátnozamestnaneckých miestach na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne za obdobie od 1.júla 2007 do 31.júla 2007. Ku dňu 30.júla 2007 nedošlo k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta žalobcu a miesto žalobcu v súčasnosti zastáva Ing. M. H.. Žalovaný počas správneho konania a ani počas súdneho konania nepreukázal existenciu dôvodov na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu podľa § 40 ods.2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z..

Na záver odvolania žalobca poukázal na skutočnosť, že v spise nie sú založené nasledovné písomnosti – príkaz generálneho riaditeľa č. 3-12/2007 zo dňa 25.júna 2007 – Organizačné práce v úradoch, sociálnych vecí a rodiny vydaný Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a Rozhodnutie č. 1/2007 zo dňa 30.júla 2007 o organizačnej zmene – rozpis miest zamestnancov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne vydaný Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne. Takisto v osobnom spise nie sú založené žiadne listinné doklady preukazujúce, že by žalovaný žalobcovi ponúkol trvalé preloženie podľa § 29 ods.5 zákona č. 312/2001 Z.z., a že žalobca s týmto trvalým preložením nesúhlasil, spis poradnej odvolacej komisie žalovaného, ktoré rozhodovala o odvolaní žalobcu.

Žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods.1 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods.2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16. februára 2011 (§ 156 ods.1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Rozsah preskúmania rozsudku krajského súdu je daný odvolaním žalobcu, ktorého dôvody sú totožné s dôvodmi uvedenými v samotnej žalobe a to posúdenie, či boli splnené zákonné podmienky skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. a) a § 126 písm. b) zákona č. 312/2001 Z.z..

Podľa § 250b ods.1 Občianskeho súdneho poriadku žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

Až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b (§ 250h ods.1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozšírenie rozsahu napadnutého rozhodnutia správneho orgánu znamená nielen rozšírenie žaloby na ďalšie výroky napadnutého rozhodnutia, ale aj vytknutie ďalšieho rozporu so zákonom alebo uvedenie ďalšieho porušenia práv žalobcu.

Podľa § 250i ods.1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 40 ods.2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov a/ zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods.2 písm. c).

Odvolačiaci súd zhodne s názorom krajského súdu udáva, že organizačná zmena na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, ktorej výsledkom boli napadnuté rozhodnutia, bola súčasťou rozsiahlych racionalizačných opatrení v štátnej správe, ktorých účelom bolo znížiť počet štátnozamestnaneckých miest a dosiahnuť tak úsporu nákladov na výkon správy. Rozhodnutím č. 1/2007 o organizačnej zmene – rozpis miest zamestnancov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne riaditeľa a vedúceho služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne PeadDr. J. B., ktoré nadobudlo účinnosť dňa 30.júla 2007, vydaným na základe Príkazu generálneho riaditeľa č. 3-12/2007 organizačné zmeny v úradoch práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorým bolo Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne uložené zrealizovať organizačné zmeny a to zníženie limitu zamestnancov v roku 2007 o 23 miest a následne v súlade so schváleným rozpisom štátnozamestnaneckých miest platným od 30.júla 2007 bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto žalobcu s platnosťou od 30.júla 2007. Nakoľko služobný úrad nemal voľné štátnozamestnanecké miesto, bol v zmysle § 40 ods.2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. skončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu dňom 31.júla 2007. V zmysle § 40 ods.2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. bola žalobcovi priznaná náhrada vo výške 3-násobku jeho funkčného platu.

Opakovane ako teda vyplynulo z napadnutého rozhodnutia žalovaného, nakoľko služobný úrad nemal voľné iné štátnozamestnanecké miesto, bol v zmysle § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. skončený štátnozamestnanecký pomer Ing. A. M. dňom 31.júla 2007.

So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vypořiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15.októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Pokiaľ žalobca namietal v odvolaní ďalšie skutočnosti, tieto odvolací súd nezohľadnil s poukazom na ustanovenia § 250b Občianskeho súdneho poriadku.

Pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Inými slovami povedané, úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo zistiť, či spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým najvyšší súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav, nie je svojvoľný (arbitráry) alebo ústavne a zákonne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy (m.m. II. ÚS 127/07).

Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad II. ÚS 127/07, I. ÚS 110/02) o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. V predmetnej právnej veci aplikácia a výklad príslušných ustanovení zákona č. 312/2001 Z.z. nie je popretím ich zmyslu. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu je riadne odôvodnený, nie je arbitráry a nesignalizuje

možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy. Úvaha krajského súdu, ktorá vychádza z konkrétnych faktov, je logická, a preto aj legitímna a žiadne znaky arbitrárnosti nevykazuje.

Skutočnosť, že sa žalobca s názorom najvyššieho súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napríklad II. ÚS 87/07-10). Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína, a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s tým v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku zo dňa 21.januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19.apríla 1994). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je potrebné posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad aj so zreteľom na charakter konania (správne súdnictvo), v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané (Ruiz Torija proti Španielsku zo dňa 9.decembra 1994).

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline riadne odôvodnený, podrobne odpovedal na všetky pre vec dôležité argumenty žalobcu, jeho odôvodnenie je v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a preto podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva žalobcu na prístup k súdu, nebola mu ani odňatá možnosť konať pred súdom.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods.1,2 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods.1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správneho orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 16. februára 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová